

Programa ERASMUS+

La setmana del 16 al 20 de maig, dues professores del nostre institut, la Imma Masdevall i la Marta Cos, vam anar a Biella (Itàlia), dins el programa d'Erasmus+, amb l'objectiu d'assistir a diversos centres de secundària i fer algunes observacions dels seus mètodes d'aprenentatge. Aquesta estada es va fer conjuntament amb dos professors de l'institut Cristòfol Despuig de Tortosa.

A Itàlia l'alumnat de 11 a 14 anys va a "la scuola media" i els de 14 a 18-19 anys cursen l'ensenyament secundari als instituts.

Nosaltres vam visitar tres centres i en tots ells vam rebre un tracte fantàstic. Dos eren força tradicionals, tot i que hi havia un grup de professors que feia projectes interessants i el tercer utilitzava una metodologia més innovadora.

Em va sorprendre molt que en un institut de 900 alumnes hi treballassin aproximadament 40 persones que no eren personal docent. Hi havia 2 o 3 bidells a cada planta i tenien 4 persones encarregades de solucionar qualsevol problema relacionat amb els portàtils de l'alumnat, ordinadors de les aules, la xarxa, etc, durant tot l'horari lectiu.

Era obligatori portar mascareta i no estava permès sortir de la classe en el temps d'esbarjo. Aquest només durava 10 minuts en tot el matí en el "Liceo Amedeo Avogadro", mentre que en "l'Eugenio Bona", feien dos descansos de 10 minuts. Que difícil deu ser per a un adolescent fer una jornada de 5-6 hores, amb tan poc temps de desconexió!

Laboratori "Istituto Tecnico Commerciale Statale Eugenio Bona".

La Chiara, directora de HNK (Big Picture Learning) i nosaltres quatre davant la porta del centre.

Dels tres centres que vam visitar el que més em va agradar va ser el HNK, que forma part de les escoles Big Picture Learning. A Itàlia és l'únic que utilitza aquesta metodologia de treball; els altres estan repartides pel Països Baixos, Irlanda, etc. En algunes zones del món com els EUA, Canadà i Austràlia són força nombrosos i tenen molts anys d'experiència.

Els tres pilars en què es basa la filosofia de BPL són:

-Les relacions: L'*advisor* és la persona que treballa amb els estudiants, amb les seves famílies, amb el professorat i els *mentors*. Cada matí, de 8 a 9 un *advisor* i els seus 15 alumnes fan un treball de comunicació empàtica. Un exemple d'activitat seria parlar del que senten, per quin motiu se senten així, què necessiten, què volen compartir amb els companys...

L'objectiu és que els nois i noies prenguin consciència de les seves emocions, motivacions... perquè treballant les seves habilitats personals (*personal skills*), podran augmentar la seva autoestima i això els permetrà conèixer i desenvolupar altres tipus d'habilitats.

Nosaltres vam poder participar a una activitat a primera hora del matí. Tots vam fer una rotllana al pati i una *advisor* va explicar que havia estat un any amb moltes dificultats i moments d'incertesa on no se sabia si es podria acabar el curs. Va dir que tothom havia d'imaginar que aquell era l'últim dia de classe i se sentia agraït de poder-ho celebrar. Demanava que cada persona escrivís, en un mural que hi havia al mig del pati, alguna frase assertiva dirigida cap a l'escola en general o algú que els hagués ajudat en particular.

Cadascú escriu alguna frase per celebrar que s'ha pogut acabar el curs.

L'advisor no només treballa amb els estudiants sinó que manté contacte continuat amb les famílies i aquestes tenen un paper molt actiu en l'aprenentatge dels seus fills i filles.

-La rellevància i rigor. L'aprenentatge és personalitzat i l'alumnat aprèn coses que realment li interessa (*learning true interest*).

És molt important la figura del *mentor*, una persona que guia i ensenya els nois que volen exercir una determinada professió.

Ens van explicar que a un jove li agradava molt la mecànica i que assistia a les tardes a un taller mecànic on un *mentor* el tenia d'ajudant i l'anava formant com a mecànic. Un altre anava a l'escola de primària del costat a ajudar les mestres.

La seva filosofia és que les habilitats professionals (*professional skills*) permeten als nois i noies adquirir responsabilitats i preparar-se pel futur.

Els estudiants no són valorats amb exàmens sinó que s'analitza com es va construint el seu aprenentatge. El professorat escriu diàriament diferents observacions sobre els seus alumnes, en cadascuna de les matèries que imparteix. Això ajuda a fer-los un seguiment holístic. També fan exposicions orals dels seus treballs i discuteixen com va el seu aprenentatge amb els *mentors, advisors, professors, família, etc.*

Per tal de validar el curs han de fer exàmens finals en un institut públic ja que el ministeri d'ensenyament italià, no reconeix els cursos fets amb la metodologia BPL. En altres països no europeus no tenen aquest problema administratiu.

-El respecte i la responsabilitat.

Ens van explicar que quan un jove comença i no té un bon comportament, els nois de l'últim curs l'acompanyen per tal de que aprengui a respectar-se a si mateix i als

altres. Tots ells són parts integrants de la comunitat i cada membre es mereix ser apreciat i valorat.

Una activitat que solen fer és la discussió de problemes que els afecten i que entre tots busquen estratègies per millorar-los.

En la filosofia del BPL és important el lideratge, que vol dir que cadascú ha de ser autònom en la presa de decisions que afecten el seu aprenentatge i altres aspectes de la seva vida.

Se'ls ajuda a conèixer els seus punts forts i a proposar idees i materialitzar-les en forma de projectes fets per ells.

Alguns joves ens van mostrar diferents treballs que havien realitzat durant el curs:

- Disseny i confecció d'una peça de roba.
- Disseny, fabricació amb material reciclat i programació d'un robot.
- Un llibre amb dibuixos i descripcions de l'estat anímic d'una persona que patia depressions.
- Un llibre de còmics fet amb programes informàtics.

Pel que fa a l'organització, val a dir que a cada classe hi ha uns 15 alumnes i s'imparteixen 4 nivells. Les taules que utilitzen són compartides per 3-4 joves i hi tenen objectes personals que els fan sentir còmodes. Si el professor veu que estan molt cansats, els dona una estona lliure perquè es puguin relaxar. Molts porten una carmanyola i es queden a dinar perquè a la tarda estan al centre fins les 4, treballant pel seu compte, parlant amb els *mentors, advisors, etc.* La gestió és privada i el cost aproximat és de 8.000 euros per alumne i curs. Les famílies paguen aproximadament una quarta part i la resta prové de donacions. Poder fer front a les despeses, les nòmines, etc és un repte constant.

Per acabar voldria repetir-vos una frase que vam escoltar diverses vegades i que penso que és essencial: *L'èxit no és arribar a ser ric o famós, és estar satisfet per ser com ets i en allò que fas.*

Marta Cos Sagué

